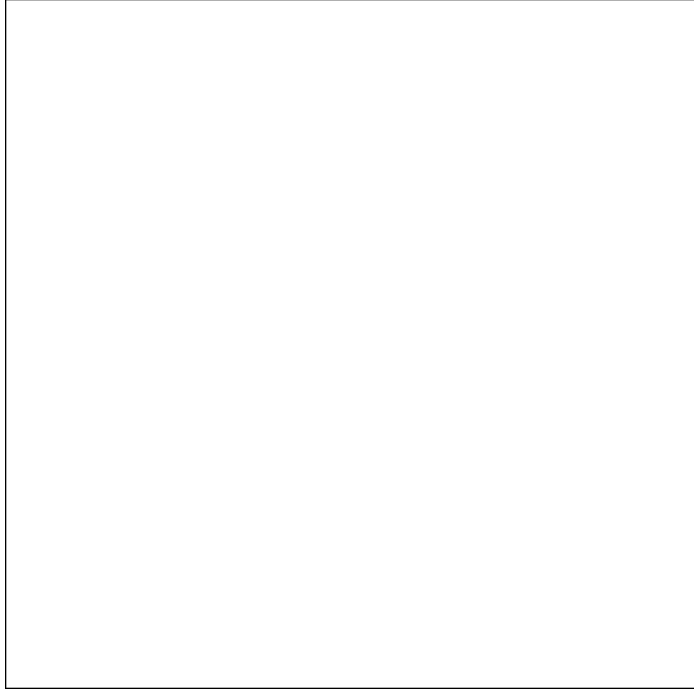

Sakimas sang

Ursula Nafula ✎
Peris Wachuka ✉
Kim Sandvad West 📧
3 📄
dansk 🗣️ da

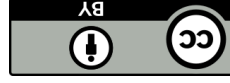

Global Storybooks

globalstorybooks.net

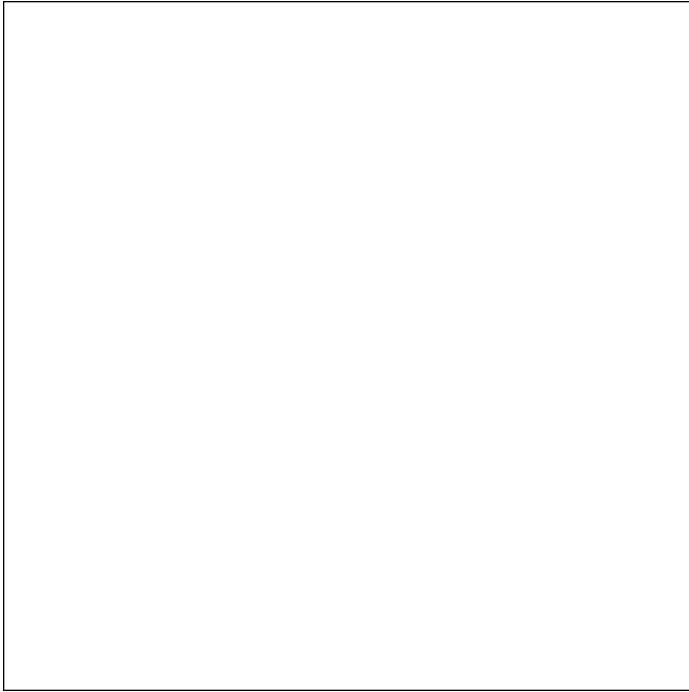
Sakimas sang

Ursula Nafula ✎
Peris Wachuka ✉
Kim Sandvad West 📧

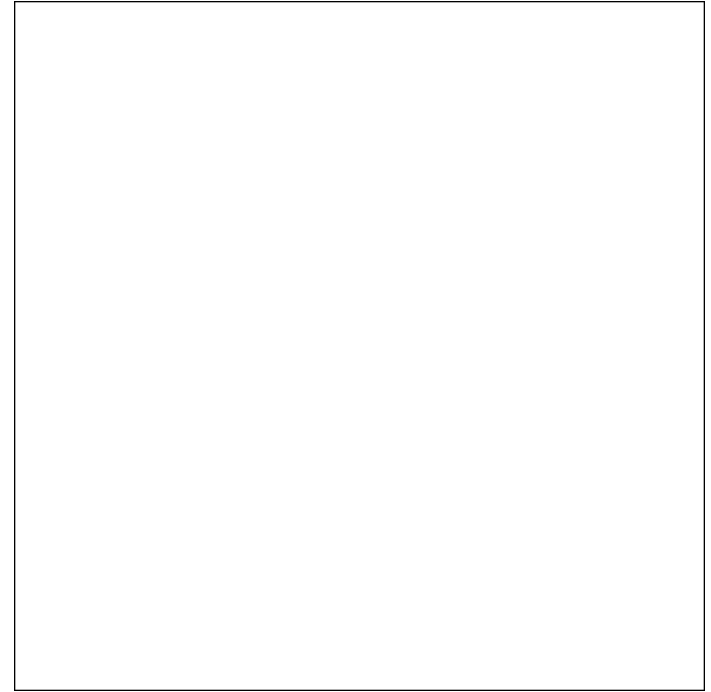

This work is licensed under a Creative Commons
[Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0).
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

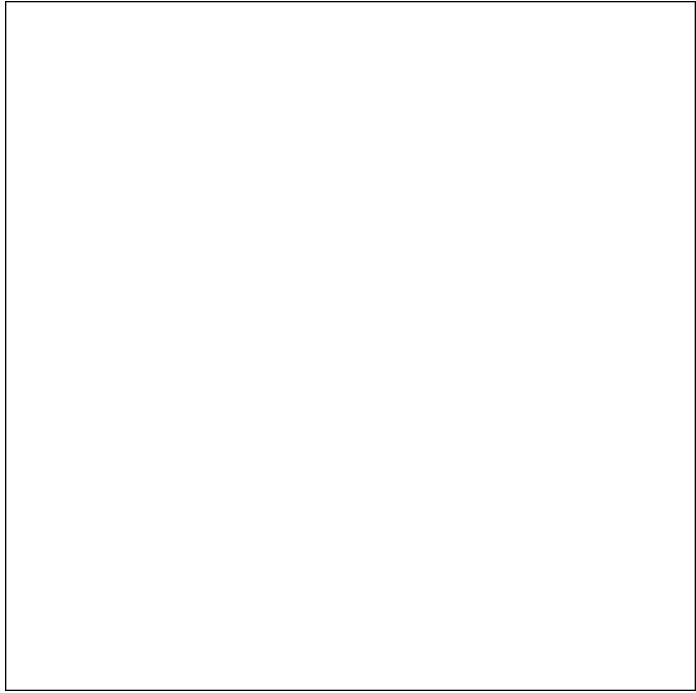

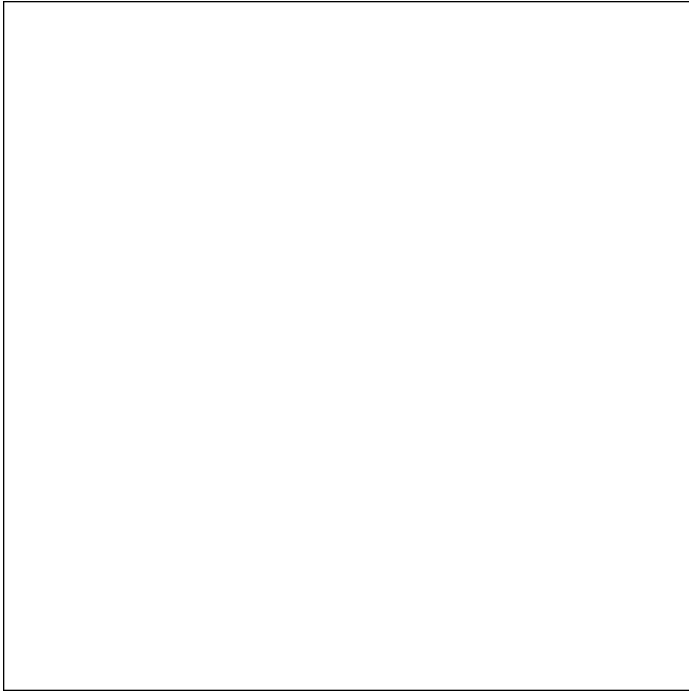
Sakima boede med sine forældre og sin fire år gamle søster. De boede på en rig mands jord. Deres stråtækte hytte lå for enden af en række træer.

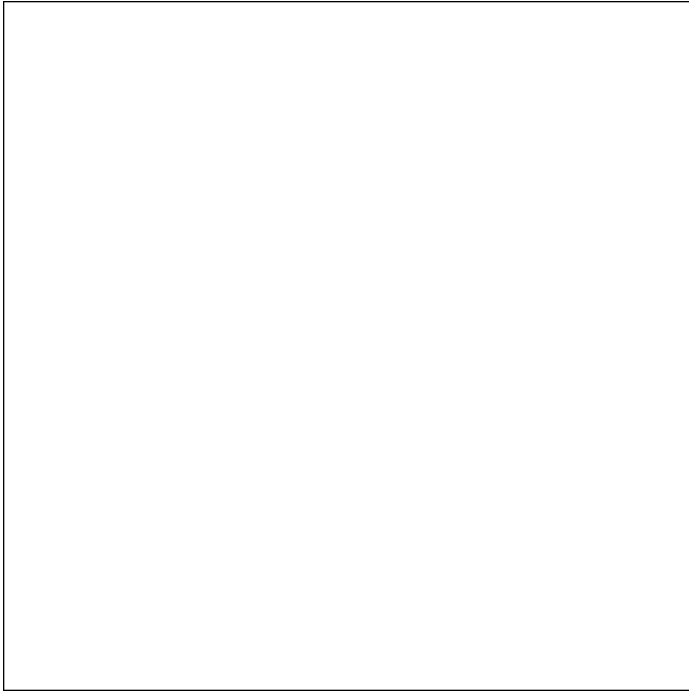
Den rige mand var glad for at se sin søn igen. Han belønnede Sakima for at have trøstet ham. Han bragte sin søn og Sakima til hospitalet, så Sakima kunne få sit syn tilbage.

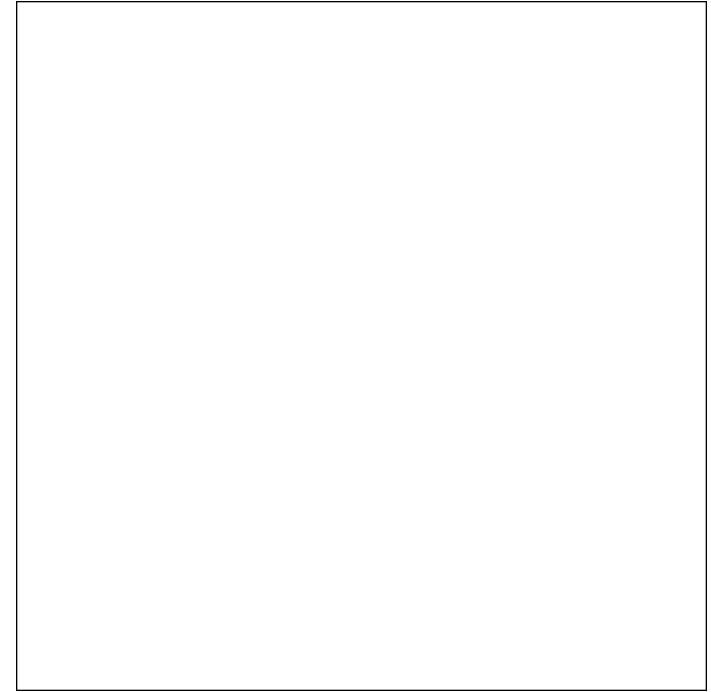
Da Sakima var tre år gammel, blev han syg og mistede sit syn. Sakima var en begavet dreng.

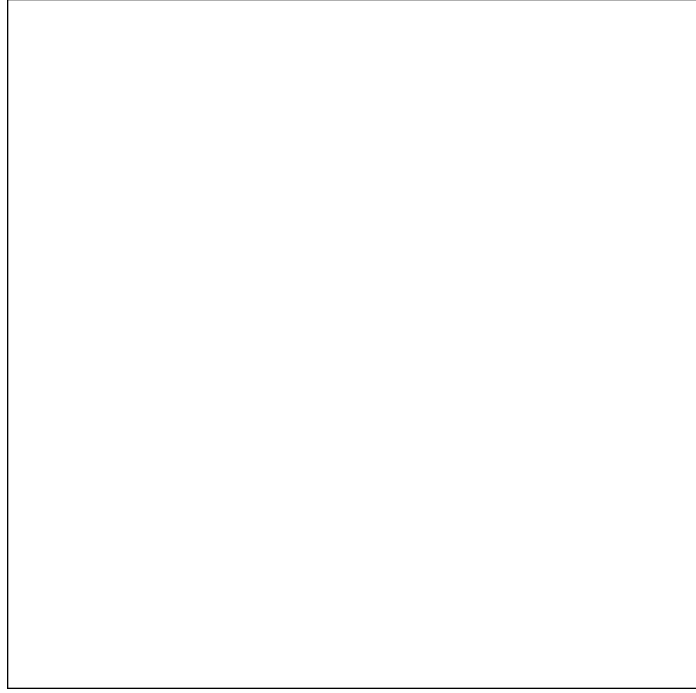
I samme øjeblik kom to mænd gående med nogen på en bære. De havde fundet den rige mands søn banket og efterladt ved siden af vejen.

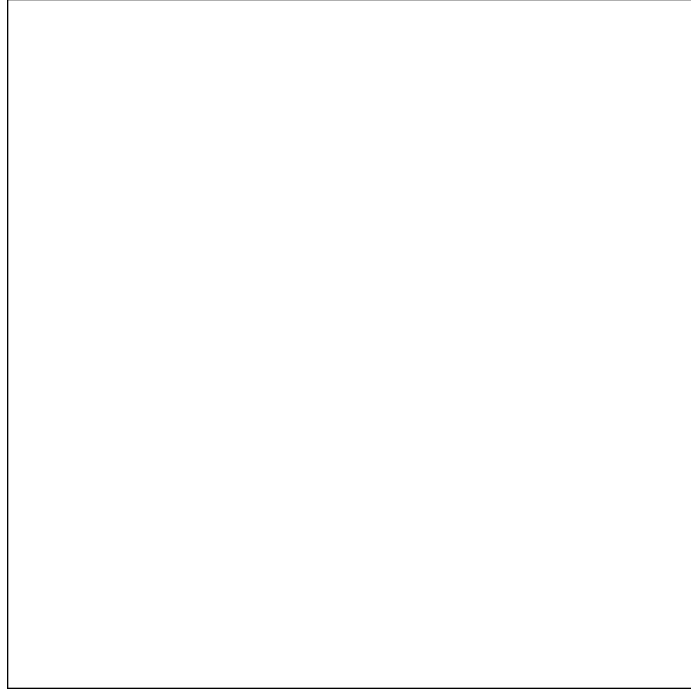
Sakima gjorde mange ting, som andre drenge på seks år ikke gjorde. For eksempel kunne han sidde sammen med de ældre i landsbyen og diskutere vigtige ting.

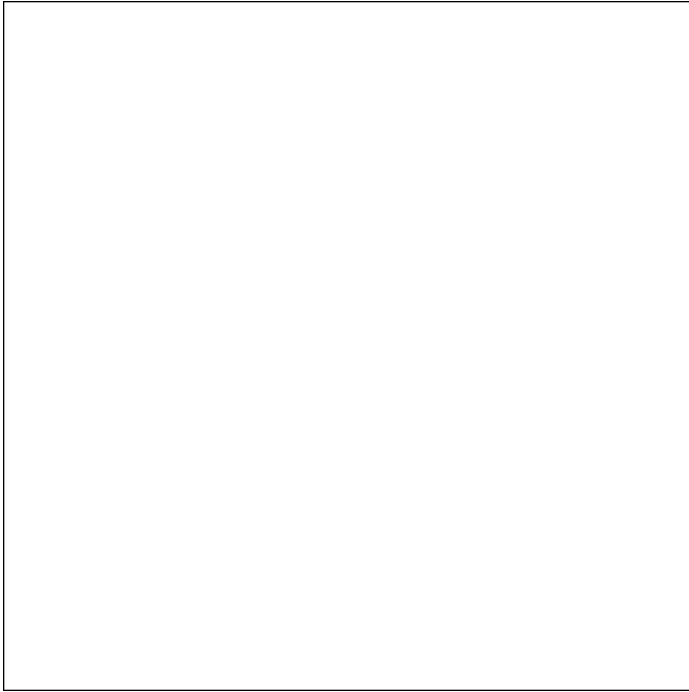
Sakima sang sin sang færdig og vendte sig om for at gå. Men den rige mand skyndte sig ud og sagde: "Vær sød at synge igen."

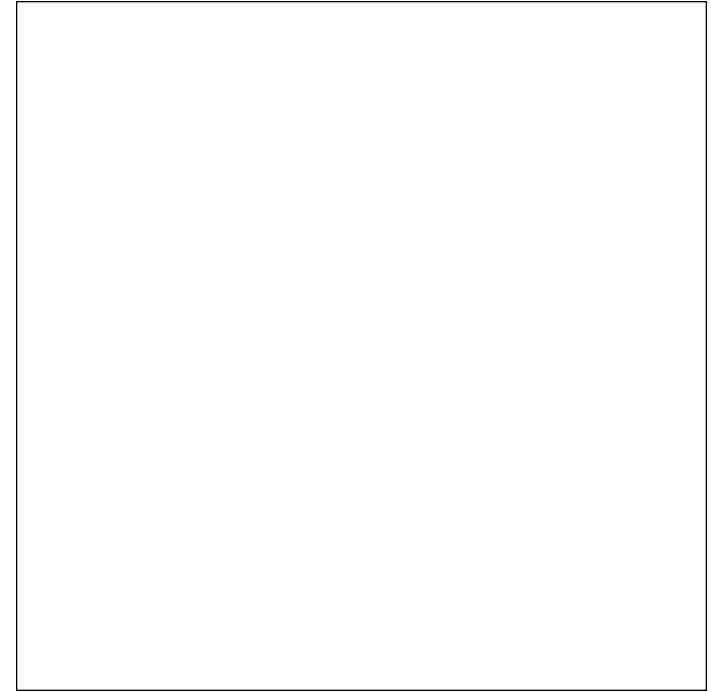
Sakimas forældre arbejdede i den rige mands hus. De tog hjemmefra tidligt om morgenen og kom hjem sent om aftenen. Sakima var alene med sin lillesøster.

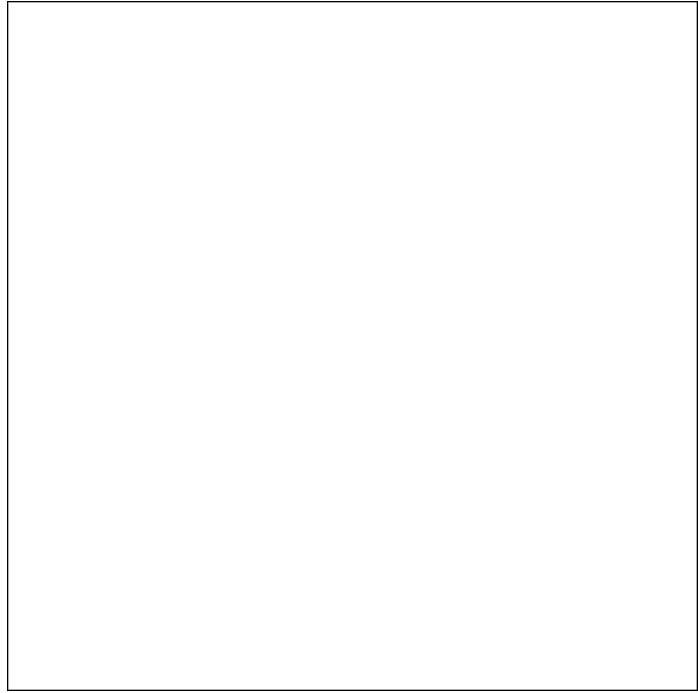
Arbejderne stoppede med at arbejde. De lyttede til Sakimas smukke sang. Men en mand sagde: "Ingen har kunnet trøste chefen. Tror denne blinde dreng, at han kan trøste ham?"

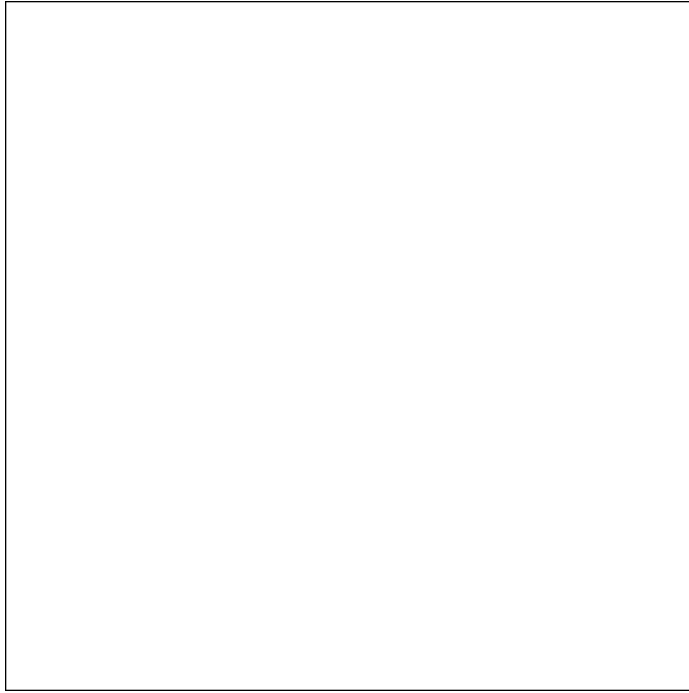
Sakima elskede at synge sange. En dag spurgte hans mor ham: "Hvor lærer du disse sange fra, Sakima?"

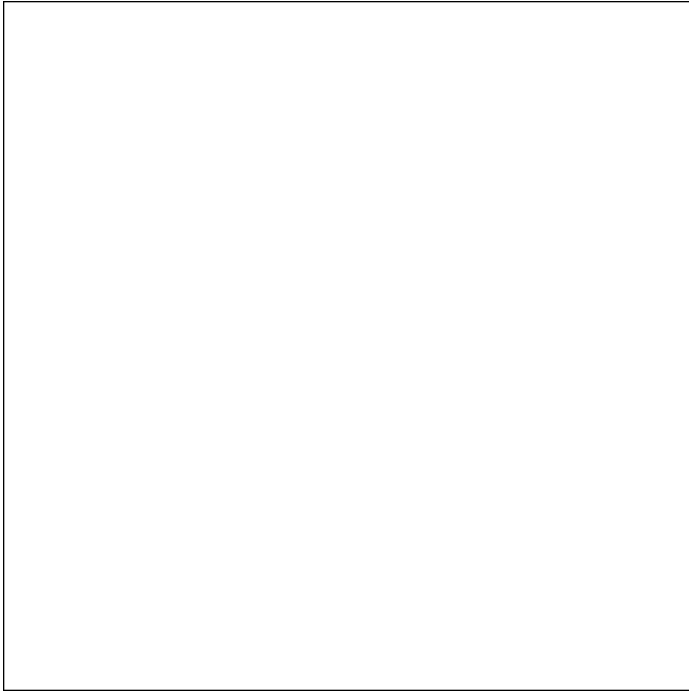
Han stod under et stort vindue og begyndte at synge sin yndlingssang. Langsomt kom den rige mands hoved til syne i det store vindue.

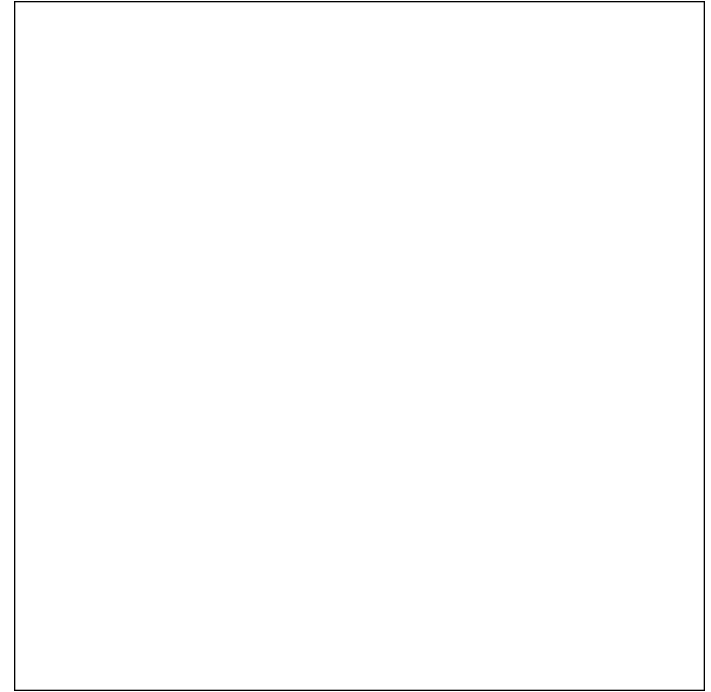
Sakima svarede: "De kommer bare, moder. Jeg hører dem i mit hoved, og så synger jeg:"

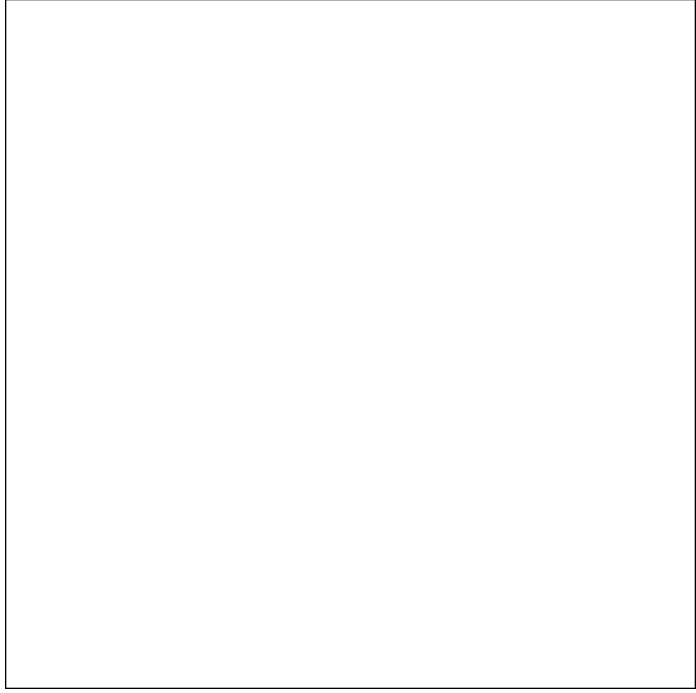
Næste dag bad Sakima sin lillesøster om at vise ham til den rige mands hus.

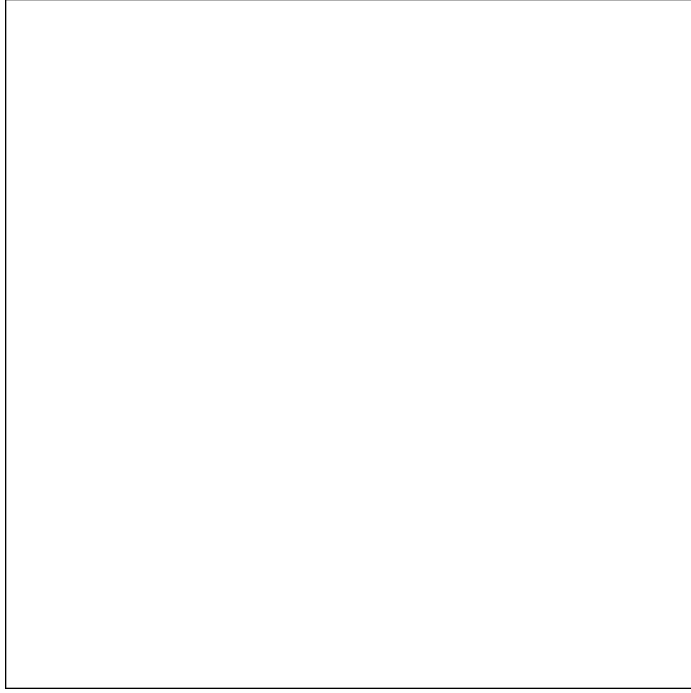
Sakima kunne godt lide at synge for sin lillesøster, især hvis hun var sulten. Hans søster lyttede, når han sang sin yndlingsang. Hun vuggede i takt til den beroligende musik.

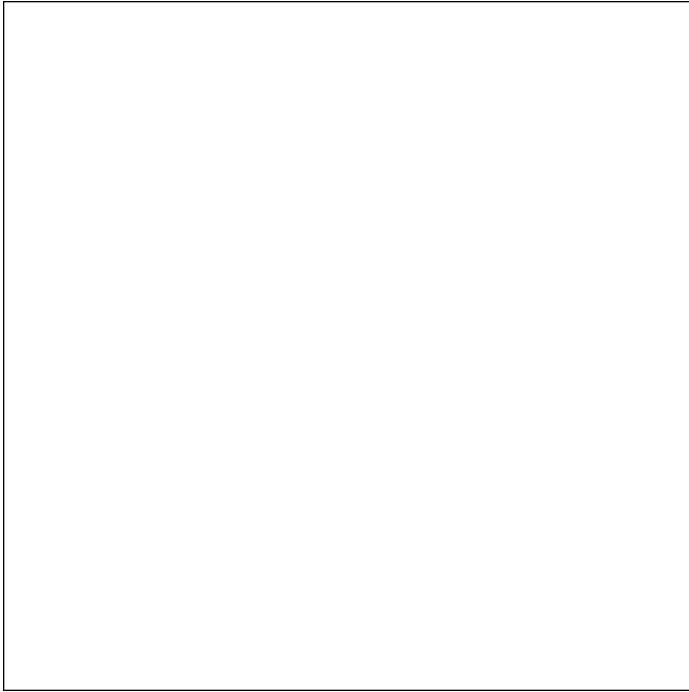
Sakima gav dog ikke op. Hans lillesøster støttede ham. Hun sagde: "Sakimas sange beroliger mig, når jeg er sulten. De vil også berolige den rige mand."

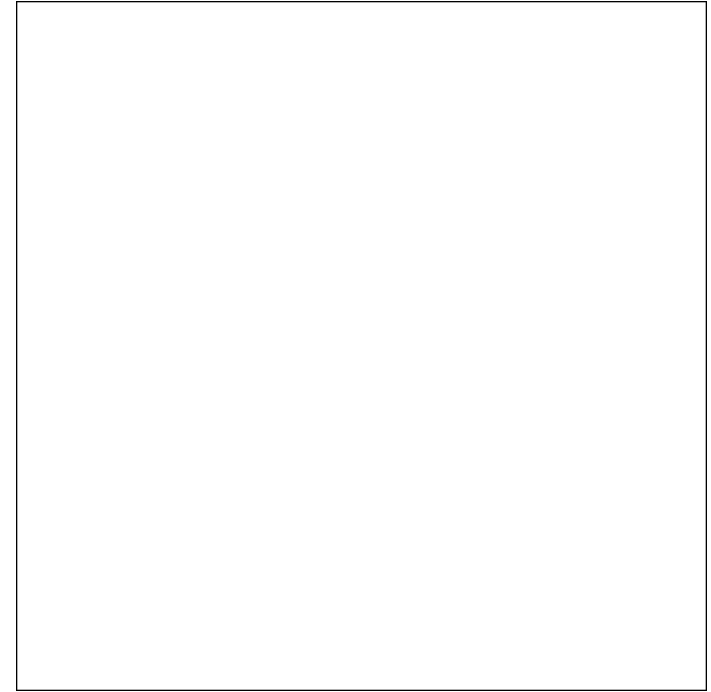
“Kan du synge den igen og igen,
Sakima?” bad hans søster ham.
Sakima gjorde, som hun sagde, og
sang den igen og igen.

“Jeg kan synge for ham. Måske
bliver han glad igen,” sagde Sakima
til sine forældre. Men hans forældre
afviste ham. “Han er meget rig. Du
er bare en blind dreng. Tror du, din
sang kan hjælpe ham?”

En aften da hans forældre kom hjem, var de meget stille. Sakima vidste, at der var noget galt.

“Hvad er der galt, moder, fader!” spurgte Sakima. Sakima fandt ud af, at den rige mands søn var forsvundet. Manden var meget ked af det og ensom.